



# MONITORUL OFICIAL

## AL

# ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 373

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 mai 2016

### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>		<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>		
Decizia nr. 80 din 23 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu funcția de judecată, ale art. 346 alin. (7), precum și ale art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală .....	2-4	804.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea anexei nr. 13 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 181/2012 pentru aprobarea regulilor privind organizarea sistemului de inspecție și certificare în agricultura ecologică .....	14
Decizia nr. 111 din 3 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) și art. 83 din Codul de procedură civilă .....	5-7	933.	— Ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind stabilirea valorii sumei lunare indexate care se acordă sub formă de tichete de creșă pentru semestrul I al anului 2016 .....	15
Decizia nr. 134 din 10 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (2), (3) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice .....	8-10	934.	— Ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice pentru stabilirea valorii nominale indexate a unui tichet de masă pentru semestrul I al anului 2016 .....	15
<b>HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI</b>		★		
329. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Slobozia Ciorăști și Vultur, județul Vrancea.....	10-11	Lista	cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică din municipiul Pitești cărora li s-au acordat subvenții de la bugetul local în anul 2016, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială.....	16
339. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Apa, Tarna Mare și Urziceni, județul Satu Mare .....	12-13			

**DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE****CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 80**

din 23 februarie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu funcția de judecată, ale art. 346 alin. (7), precum și ale art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3), art. 346 alin. (7) și art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Georgel Onescu, Nela Geileanu și Ionuț Țițimeaua în Dosarul nr. 6.854/2/2014 (4.612/2014) al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.070D/2015.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției Florin Georgel Onescu, asistat de doamna avocat Daniela Louis Mohanu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, același apărător având mandat și pentru reprezentarea autoarei Nela Geileanu, lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent arată că, la dosar, partea, Felicia Tăicuțu, a comunicat o adresă prin care solicită soluționarea, în lipsă, a excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului prezent, care reiterează motivele de neconstituționalitate cuprinse în notele scrise aflate la dosarul cauzei, solicitând admiterea excepției de neconstituționalitate și revenirea asupra jurisprudenței Curții cât privește art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu funcția de judecată.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. În acest sens arată că jurisprudența instanței de la Strasbourg invocată de către autori nu este incidentă în cauză, dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nefiind încălcate. De asemenea apreciază că dispozițiile constituționale ale art. 53 nu sunt incidente în cauză.

**CURTEA,**

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 9 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.854/2/2014 (4.612/2014), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3), ale**

**art. 346 alin. (7) și ale art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Florin Georgel Onescu, Nela Geileanu și Ionuț Țițimeaua în soluționarea unei cauze penale, autorii excepției fiind trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din cuprinsul încheierii de sesizare și din notele scrise depuse de către o parte dintre autorii excepției, aceștia susțin că dispozițiile art. 3 alin. (3), „cât privește excepția cuprinsă în text referitoare la compatibilitatea judecătorului de cameră preliminară de a exercita funcția de judecată în cauză”, și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală, potrivit cărora judecătorul de cameră preliminară poate exercita și funcția de judecată în cauză, încalcă principiul separării funcțiilor judiciare în procesul penal și aduc atingere imparțialității judecătorului, în faza judecării, întrucât activitatea judecătorului de cameră preliminară se încadrează într-o nouă și distinctă fază procesuală, aceea a procedurii de cameră preliminară, care diferă de faza de urmărire penală, dar și de cea de judecată. Circumstanțele în care judecătorul de cameră preliminară verifică și își exprimă opinia cu privire la actele de urmărire penală, legalitatea rechizitoriului, dar și cu privire la legalitatea și veridicitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, ridică o serioasă îndoială asupra imparțialității judecătorului de cameră preliminară în faza judecării. Invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la dreptul la un proces echitabil și condiția imparțialității judecătorului în cauză și arată că instanța de contencios european al drepturilor omului a analizat și implicațiile cumulului de funcții în privința aprecierii imparțialității, reținând că, atunci când este vorba despre o lipsă de imparțialitate structurală, datorată funcției exercitate anterior, judecătorul cauzei nu ar mai putea fi imparțial. Susțin că dispozițiile criticate sunt contrare și prevederilor constituționale ale art. 53, întrucât inculpații sunt judecați de către un judecător care și-a spus deja părerea cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea efectuării actelor de urmărire penală și a administrării probatoriului în faza de urmărire penală, ceea ce reprezintă o restrângere nejustificată, disproporționată a dreptului lor de a se adresa unui tribunal, fiind adusă o atingere existenței dreptului de a se apăra în instanța de judecată. Pentru considerentele expuse anterior apreciază că se aduce atingere și dispozițiilor constituționale ale art. 124 alin. (1) și (2).

7. **Curtea de Apel București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că soluția actuală, care permite judecătorului de cameră preliminară să exercite și funcția de judecată, reprezintă practic o menținere a procedurii corespunzătoare Codului de procedură penală anterior, conform căreia judecătorul investit cu fondul cauzei soluționa, în prealabil, cererile și excepțiile ce vizau nulitatea actului de sesizare, soluție legislativă ce nu a fost considerată ca generând situații de incompatibilitate pentru

judecătorul fondului. Mai mult, în conformitate cu practica judiciară anterioară, confirmată și de Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, soluțiile de restituire a cauzei la Parchet, pentru motive ce țineau de nelegalitatea actului de sesizare, erau considerate a nu crea situații de incompatibilitate, de aici și soluția administrativă de a înregistra cauza pe rolul aceluiași complet în cazul casării sau desființării hotărârii de restituire. Prin Decizia nr. 17 din 12 noiembrie 2012 — care își păstrează relevanța și sub imperiul noului Cod de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a statuat că judecătorul care a soluționat cauza conform procedurii prevăzute de art. 320<sup>1</sup> din Codul de procedură penală (1968) cu privire la unii dintre inculpați nu devine incompatibil să judece acțiunea penală și civilă cu privire la ceilalți inculpați, în ipoteza în care trimiterea în judecată a tuturor inculpaților s-a făcut prin același rechizitoriu, pentru infracțiuni între care există stare de conexitate sau indivizibilitate. Așadar, sub imperiul vechiului Cod de procedură penală, s-a considerat că simpla pronunțare pe chestiuni ce țin de fondul cauzei nu creează automat o situație de incompatibilitate pentru judecătorul de fond. De asemenea, sub imperiul Codului de procedură penală din 1968, argumentele apărării cu privire la nulitatea anumitor mijloace de probă erau analizate de judecătorul de fond cu ocazia deliberării, ca și o chestiune prealabilă analizei fondului, și acest procedeu nu a fost considerat niciodată o antepronunțare, ci, dimpotrivă, în concepția practicii și doctrinei deopotrivă, analiza criticilor de legalitate ale materialului probatoriu a fost considerată o atribuție firească a judecătorului de fond. Este de necontestat că opinia judecătorului de cameră preliminară asupra cererilor și excepțiilor invocate se va reflecta inevitabil, dar fără a reprezenta o antepronunțare, și asupra modului în care acesta, în calitate de judecător de fond, va gestiona mai departe cercetarea judecătorească. Pe cale de consecință, conflictul de opinii între judecătorul de fond și judecătorul de cameră preliminară — în ipoteza în care cei doi ar fi diferiți — ar fracționa nejustificat procesul penal în faza cercetării judecătorești în fond, cu consecințe profund negative asupra principiului aflării adevărului. Susține că soluțiile judecătorului de cameră preliminară asupra legalității actului de sesizare, actelor de urmărire penală și probelor administrate în faza de urmărire penală nu implică automat o pronunțare și cu privire la relevanța sau temeinicia acestor probe. Dimpotrivă, obiectul procedurii de cameră preliminară este strict delimitat la chestiuni de legalitate, excluzând orice pronunțare asupra fondului, astfel încât nici teoretic și nici practic nu se poate susține că sfera atribuțiilor judecătorului de cameră preliminară și cele ale judecătorului de fond se suprapun. Cu privire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, invocată de către autorii excepției, arată că aceasta nu prezintă relevanță în raport cu excepția ridicată în cauză.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiect al excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (3), ale art. 346 alin. (7) și ale art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală. Din analiza motivelor de neconstituționalitate invocate Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă privind căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu funcția de judecată, precum și ale art. 346 alin. (7) și ale art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, care au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (3) teza a doua: *„În desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția celei prevăzute la alin. (1) lit. c), care este compatibilă cu funcția de judecată.”* [art. 3 alin. (1) lit. c) prevede că: *„În procesul penal se exercită următoarele funcții judiciare: [...] c) funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată.”*];

— Art. 346 alin. (7): *„Judecătorul de cameră preliminară care a dispus începerea judecării exercită funcția de judecată în cauză.”*;

— Art. 347 alin. (3): *„Dispozițiile art. 343-346 se aplică în mod corespunzător”*.

12. Autorii excepției susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 alin. (1) și (2) referitor la înfăptuirea justiției, unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, precum și dispozițiilor art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului din Constituție, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta a fost invocată în soluționarea unei cauze penale, în fond, așa încât Curtea constată că dispozițiile art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală, referitoare la contestația cu privire la soluția pronunțată de judecătorul de cameră preliminară, nu au legătură cu soluționarea cauzei. Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei.”* Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

14. Cât privește dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă privind căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu funcția de judecată, precum și dispozițiile art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală, Curtea constată că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile

constituționale ale art. 21 și ale art. 20 raportat la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare.

15. Curtea reține că, prin deciziile nr. 552 din 16 iulie 2015, paragrafele 16—20, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 21 septembrie 2015, și nr. 636 din 13 octombrie 2015, paragrafele 12 și 13, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 7 decembrie 2015, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, în privința soluției legislative conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, și ale art. 346 alin. (7) din același cod, reținând că dispozițiile art. 3 din Codul de procedură penală reglementează principiul separației funcțiilor judiciare, în cuprinsul prevederilor alin. (1) al art. 3 fiind enumerate: funcția de urmărire penală, funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în faza de urmărire penală, funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată și funcția de judecată. În aplicarea dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Codul de procedură penală, legiuitorul a prevăzut la alin. (3) teza întâi al aceluiași art. 3 că exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare. De la această regulă, prin art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, legiuitorul a reglementat o excepție conform căreia funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, prevăzută la art. 3 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, este compatibilă cu funcția de judecată.

16. Conform art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară care, în urma verificării legalității soluției de trimitere în judecată, a dispus începerea judecării, exercită funcția de judecată în cauză. Cu privire la aceste dispoziții, instanța de contencios constituțional s-a pronunțat prin Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, paragraful 19, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, și Decizia nr. 353 din 7 mai 2015, paragraful 12, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 29 iunie 2015, prin care a arătat că este în interesul îndeplinirii actului de justiție ca același judecător care a verificat

atât competența și legalitatea sesizării, cât și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală să se pronunțe și pe fondul cauzei. S-a reținut, prin aceleași decizii, că o soluție contrară ar fi fost de natură să afecteze deplina realizare a funcției de judecată, prin aceea că judecătorul fondului ar fi privat de posibilitatea — esențială în buna administrare a cauzei — de a aprecia el însuși asupra legalității urmăririi penale și a administrării probelor și de a decide asupra întregului material probator pe care își va întemeia soluția. Așa fiind, Curtea a arătat că simplul fapt pentru judecător de a fi luat o decizie înaintea procesului nu poate fi considerat întotdeauna că ar justifica, în sine, o bănuială de parțialitate în privința sa. Ceea ce trebuie avut în vedere este întinderea și importanța acestei decizii. Aprecierea preliminară a datelor din dosar nu poate semnifica faptul că ar fi de natură să influențeze aprecierea finală, ceea ce interesează fiind ca această apreciere să se facă la momentul luării hotărârii și să se bazeze pe elementele dosarului și pe dezbaterile din ședința de judecată (a se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 6 iunie 2000, pronunțată în *Cauza Morel împotriva Franței*, paragraful 45). Cum prevederile art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală reprezintă o aplicație a excepției reglementate la art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă conform căreia funcția de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu funcția de judecată, atât motivarea, cât și soluția deciziilor nr. 663 din 11 noiembrie 2014 și nr. 353 din 7 mai 2015 sunt valabile și în prezenta cauză.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor precitate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

18. Pentru motivele arătate în precedent, reținute în deciziile precitate, Curtea nu poate reține că normele procesual penale criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale referitoare la imparțialitatea judecătorului. Totodată, Curtea constată că dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Georgel Onescu, Nela Geileanu și Ionuț Țițimeaua în Dosarul nr. 6.854/2/2014 (4.612/2014) al Curții de Apel București — Secția I penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu funcția de judecată, precum și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE  
**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent,  
**Mihaela Ionescu**



## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 111

din 3 martie 2016

## referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) și art. 83 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) și art. 83 alin. (1)—(4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ruxandra Ileana Zichil în Dosarul nr. 17.482/197/2014 al Judecătoriei Brașov și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 839D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1), (2) și (4), având în vedere Decizia nr. 414 din 3 iulie 2014. Raportat la dispozițiile art. 13 alin. (2) teza a doua și art. 83 alin. (3), apreciază că excepția este inadmisibilă față de Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014. Mai susține că, pe de altă parte, aceste dispoziții legale nu au legătură cu soluționarea cauzei, având în vedere obiectul acesteia, precum și faptul că mandatarul din cauză nu este soț sau rudă până la gradul al doilea inclusiv cu autoarea excepției de neconstituționalitate.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 17.482/197/2014, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) și art. 83 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ruxandra Ileana Zichil, în calitate de reclamantă, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare formulate împotriva actului de înființare a poprii întocmit de executorul judecătoresc cu privire la înțelesul, întinderea și aplicarea titlului executoriu — contract de card de credit — și împotriva executării silite dispuse de Judecătoria Brașov.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele legale criticate sunt neconstituționale, deoarece mandatarul persoanei fizice care nu

este soț sau rudă nu poate depune concluzii decât prin avocat. Prin limitarea la gradul de rudenie a mandatarului licențiat în drept se creează o discriminare față de celelalte persoane care nu au un soț sau o rudă de gradul al doilea licențiată în drept. Un drept garantat de Constituție nu poate fi transformat printr-un text de lege într-o obligație, cu atât mai mult cu cât dispozițiile art. 80 alin. (4) din Codul de procedură civilă prevăd că, atunci când circumstanțele cauzei o impun, judecătorul poate numi oricărei părți în cauză un reprezentant în condițiile art. 58 alin. (3) din Cod pentru a asigura dreptul la un proces echitabil. Dispozițiile art. 58 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevăd că reprezentantul poate fi doar un avocat desemnat de barou. Susține că dispozițiile art. 13 din Codul de procedură civilă limitează dreptul persoanei de a fi reprezentată, precum și dreptul de a introduce recurs în nume propriu sau printr-un reprezentant ce nu îndeplinește cele două condiții cumulative prevăzute de lege. Art. 13 alin. (2) din Codul de procedură civilă restrânge dreptul de reprezentare doar pentru soți sau rude de gradul al doilea inclusiv și îl condiționează de faptul ca reprezentantul să fie licențiat în drept. Restrângerea dreptului de reprezentare, ca modalitate a dreptului la apărare, este făcută prin lege, dar fără a fi îndeplinită vreuna din condițiile limitate prevăzute de art. 53 din Constituție. Mai arată că prin restrângerea și limitarea dreptului de a fi reprezentat, prin interzicerea părții sau oricărui reprezentant al ei de a introduce recurs în procesul civil, și prin conferirea mai multor drepturi judecătorului decât părții din proces, aceasta este pusă în inferioritate, iar justiția nu mai este unică, egală și imparțială pentru parte.

6. În ceea ce privește dispozițiile art. 83 din Codul de procedură civilă, apreciază că sunt neconstituționale deoarece, pe de o parte, discriminează partea, iar pe de alta, favorizează avocatul care este unica persoană care poate depune concluzii asupra excepțiilor procesuale și asupra fondului, atât în etapa cercetării procesului, cât și în etapa dezbaterii. Apreciază că, atât timp cât partea se poate apăra singură în proces, aceasta are dreptul să o facă și prin reprezentant licențiat în drept. Condiția ca reprezentantul să fie soț sau rudă de gradul al doilea inclusiv nu are nicio justificare, iar textul art. 83 alin. (2) din Cod restrânge exercitarea unui drept fundamental la un singur caz, respectiv la cazul când mandatarul persoanei fizice este soț sau rudă până la gradul al doilea inclusiv, licențiat în drept, poate pune concluzii în fața oricărei instanțe, fără să fie asistat de avocat.

7. Dispozițiile art. 83 alin. (3) și (4) din Cod lipsesc efectiv partea de calea de atac a recursului, contestației în anulare și revizuirii.

8. **Judecătoria Brașov** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 13 alin. (2) și art. 83 din Codul de procedură civilă. După sesizarea Curții Constituționale, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, textele de lege criticate păstrând numerotarea și soluția legislativă, și având următorul cuprins:

— Art. 13 alin. (2): *„Părțile au dreptul, în tot cursul procesului, de a fi reprezentate sau, după caz, asistate în condițiile legii. În recurs, cererile și concluziile părților nu pot fi formulate și susținute decât prin avocat sau, după caz, consilier juridic, cu excepția situației în care partea sau mandatarul acesteia, soț ori rudă până la gradul al doilea inclusiv, este licențiată în drept.”;*

— Art. 83: *„(1) În fața primei instanțe, precum și în apel, persoanele fizice pot fi reprezentate de către avocat sau alt mandatar. Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii asupra excepțiilor procesuale și asupra fondului decât prin avocat, atât în etapa cercetării procesului, cât și în etapa dezbaterilor.*

*(2) În cazul în care mandatarul persoanei fizice este soț sau o rudă până la gradul al doilea inclusiv, acesta poate pune concluzii în fața oricărei instanțe, fără să fie asistat de avocat, dacă este licențiat în drept.*

*(3) La redactarea cererii și a motivelor de recurs, precum și în exercitarea și susținerea recursului, persoanele fizice vor fi asistate și, după caz, reprezentate, sub sancțiunea nulității, numai de către un avocat, în condițiile legii, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 13 alin. (2).*

*(4) În cazul contestației în anulare și al revizuirii, dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător”.*

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției. De asemenea, se invocă și dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, art. 14 privind interzicerea discriminării, art. 17 privind interzicerea abuzului de drept și art. 18 privind limitarea aplicării restrângerii drepturilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Mai sunt invocate și dispozițiile art. 47 privind dreptul la un proces echitabil și art. 48 alin. (2) privind dreptul la apărare din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Având în vedere dispozițiile constituționale și convenționale invocate, Curtea va reține ca normă de referință și dispozițiile art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil din Legea fundamentală.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că în privința dispozițiilor art. 13 alin. (2) teza a doua și art. 83 alin. (3) din Codul de procedură civilă s-a pronunțat prin Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, și a constatat neconstituționalitatea acestora cu referire la mențiunile care decurg din obligativitatea formulării și susținerii cererii de recurs prin avocat. Așadar, având în vedere data sesizării Curții Constituționale, 7 aprilie 2015, și data publicării deciziei menționate, 24 octombrie 2014, precum și cauza în care excepția a fost invocată, o contestație la executare, excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții legale urmează a fi respinsă, ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

15. De asemenea, în privința dispozițiilor art. 83 alin. (4) din Codul de procedură civilă care are în vedere etapa procesuală a contestației în anulare și a revizuirii, Curtea urmează să respingă, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, întrucât respectivele dispoziții legale nu au legătură cu soluționarea cauzei, excepția fiind invocată într-o contestație la executare.

16. În privința dispozițiilor art. 13 alin. (2) teza întâi și art. 83 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare.

17. Potrivit acestor dispoziții legale, părțile din proces pot opta să fie asistate sau reprezentate în cursul procesului. În acest sens este și art. 80 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia părțile pot să exercite drepturile procedurale personal sau prin reprezentat. Curtea a reținut prin Decizia nr. 414 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 1 august 2014, paragraful 17, că art. 83 alin. (1) teza întâi reglementează posibilitatea persoanei fizice, parte într-un litigiu aflat în primă instanță sau în apel, de a opta în privința persoanei reprezentantului convențional, avocat sau mandatar.

18. Art. 83 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă stabilește că mandatarul care nu are calitatea de avocat nu poate pune concluzii asupra excepțiilor procesuale și asupra fondului decât prin avocat. Așadar, mandatarul care nu are calitatea de avocat, cu sau fără studii juridice, trebuie să fie asistat de un avocat, atât în etapa cercetării procesului, cât și în etapa dezbaterilor. Posibilitatea reprezentării convenționale a persoanelor fizice este prevăzută de dispozițiile art. 83 din Codul de procedură civilă, care stabilesc condițiile de exercitare a acestui mandat. Aceste condiții, precum și limitele în care poate fi exercitat mandatul, inclusiv posibilitatea mandatarului de a pune sau nu concluzii în instanță în numele părții, reprezintă opțiuni ale legiuitorului, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilește regulile privind procedura de judecată (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 414 din 3 iulie 2014, precitată, paragrafele 18 și 19).

19. De altfel, se observă că, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că restricția mandatarului care nu are calitatea de avocat de a pune concluzii orale la instanță nu constituie o împiedicare a accesului liber la justiție, întrucât partea însăși poate participa la dezbateri și poate pune concluzii înaintea instanței de judecată, iar mandatarul are posibilitatea să formuleze cereri, să propună probe în tot cursul procesului, precum și să depună concluzii scrise (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 191 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012).

20. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că cerința ca mandatarul să fie soț ori rudă de gradul al doilea inclusiv nu are nicio justificare. În acest sens, Curtea apreciază că cele reținute în deciziile amintite se aplică și în situația în care mandatarul este licențiat în drept și poate pune concluzii în pricinile rudelor, dar în condițiile stabilite de legiuitor, respectiv să fie soț sau rudă până la gradul al doilea inclusiv cu partea. Așadar, dacă persoana fizică este parte într-un litigiu aflat în primă instanță sau în apel poate opta să fie reprezentată prin avocat sau printr-un alt mandatar. Mandatarul care nu are calitatea de avocat nu poate pune concluzii asupra excepțiilor procesuale și asupra fondului decât prin avocat, atât în etapa cercetării procesului, cât și în etapa dezbaterilor [art. 83 alin. (1) din Codul de procedură civilă]. Prin excepție de la această regulă, art. 83 alin. (2) prevede că mandatarul poate pune concluzii în fața oricărei instanțe, fără a fi asistat de avocat, dacă îndeplinește cumulativ condiția de a fi licențiat în drept și de a fi soț sau rudă până la gradul al doilea inclusiv cu partea.

21. Astfel, în considerarea unor situații deosebite, legiuitorul a stabilit o excepție de la regula instituită prin art. 83 alin. (1), ceea ce nu este de natură a încălca principiul egalității în fața legii, principiul unicității, imparțialității și egalității justiției și nici dreptul la apărare. Este o opțiune a legiuitorului care se încadrează în marja sa de apreciere în configurarea procedurii de judecată, justificată în mod obiectiv și rezonabil de caracterul proximal al gradului de rudenie sau de calitatea de soț a mandatarului.

22. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale (Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994), nu este contrar principiului egalității instituirea unor reguli speciale, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite și, de aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite.

23. Nici dreptul la apărare, garanție a dreptului la un proces echitabil, nu este încălcat, întrucât condițiile, precum și limitele

între care poate fi exercitat mandatul, inclusiv posibilitatea mandatarului de a pune sau nu concluzii în instanță în numele părții, reprezintă opțiuni ale legiuitorului, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilește regulile privind procedura de judecată. Partea însăși poate participa la dezbateri și poate pune concluzii înaintea instanței de judecată.

24. În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 53 din Legea fundamentală, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, nefiind reținută restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

25. Curtea nu poate reține nici pretinsa încălcare a art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, întrucât în situația în care mandatarul părții nu îndeplinește condițiile impuse de lege, respectiv de a fi licențiat în drept și, în același timp, soț sau rudă până la gradul al doilea inclusiv, mandatarul trebuie să fie asistat de un avocat pentru a pune concluzii, ceea ce nu constituie o limitare a accesului liber la justiție, de vreme ce justițiabilul însuși are, potrivit legii, posibilitatea de a apela la justiție și de a îndeplini personal toate actele procesuale și procedurale apte să îi servească interesele în fața instanței de judecată.

26. Pentru argumentele expuse, Curtea nu poate reține nici încălcarea prevederilor art. 17 din Convenție, dispozițiile legale criticate neputând da naștere la abuzuri în procesul de aplicare a legii.

27. În fine, referitor la dispozițiile art. 18 din Convenție, Curtea constată că nu poate reține incidența acestora în cauză, întrucât pretinsa atingere adusă acestora privește folosirea limitărilor permise de Convenție în vederea atingerii unui scop impropriu, incompatibil cu prevederile Convenției (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 19 mai 2004, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în *Cauza Gusinskiy împotriva Rusiei*, paragraful 73).

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) teza a doua și art. 83 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ruxandra Ileana Zichil în Dosarul nr. 17.482/197/2014 al Judecătoriei Brașov.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor, în același dosar al aceleiași instanțe, și constată că dispozițiile art. 13 alin. (2) teza întâi și art. 83 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Brașov și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE  
**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent,  
**Andreea Costin**



## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 134

din 10 martie 2016

## referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor

## art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (2), (3) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (2), (3) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Tudor Tatu în Dosarul nr. 7.363/200/2015 al Judecătoriei Buzău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului nr. 1.151D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Precizează că, în principal, criticile de neconstituționalitate se referă la aspecte legate de interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești, iar dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au incidență în privința suspendării dreptului de a conduce autovehicule, astfel cum rezultă și din Hotărârea din 28 octombrie 1999 pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Escoubet împotriva Belgiei*.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 401 din 29 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 7.363/200/2015, **Judecătoria Buzău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (2), (3) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Tudor Tatu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de prelungire a dreptului de circulație.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate, în baza cărora se dispune suspendarea dreptului de circulație cu un autovehicul pe drumurile publice și eliberarea unei dovezi înlocuitoare a permisului de conducere fără drept de circulație, sunt neconstituționale, deoarece nu se prevede nici termenul, nici durata maximă pentru care poate fi dispusă această măsură. Ingerința generată de măsura reținerii permisului de

conducere și eliberarea unei dovezi înlocuitoare a acestuia fără drept de circulație vizează drepturi fundamentale, precum libertatea individuală, dreptul la liberă circulație, dreptul la viață intimă, familială și privată, în timp ce natura excepțională a măsurilor preventive și de siguranță, care implică restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți fundamentale, impune caracterul temporar, limitat în timp, al acestora. În aceste condiții, normele de lege care dau posibilitatea organelor de poliție rutieră de a dispune măsurile preventive de suspendare a dreptului de circulație pentru perioade nelimitate contravin exigențelor art. 53 din Constituție.

6. De asemenea, se susține că, în absența prevederii unui termen pentru care se dispune măsura suspendării dreptului de a conduce autovehicule, procurorul și instanța judecătorească interpretează eronat prevederile art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, în sensul acordării prelungirii dreptului de circulație doar acelor persoane cărora le-a fost eliberată dovada înlocuitoare a permisului de conducere cu drept de circulație. Or, o asemenea interpretare contravine prezumției de nevinovăție, deoarece echivalează cu formarea unei convingeri preconcepute că persoana în cauză ar fi vinovată de săvârșirea unei fapte penale.

7. **Judecătoria Buzău — Secția penală** consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, însă argumentele autorului excepției privind limitarea în timp a unei astfel de măsuri, care restrânge dreptul de circulație pe drumurile publice, prin raportare și la alte măsuri preventive sau de siguranță, sunt pertinente.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 210 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 20 aprilie 2007, și Decizia nr. 44 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 23 februarie 2005.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

## CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.



12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (2), (3) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „(1) *Permisul de conducere sau dovada înlocuitoare a acestuia se reține în următoarele cazuri: [...]*

*b) când titularul acestuia a săvârșit una dintre infracțiunile prevăzute la art. 334, art. 335 alin. (2), art. 336, 337, art. 338 alin. (1) și la art. 339 alin. (2), (3) și (4) din Codul penal; [...]*

*(2) La reținerea permisului de conducere, în cazurile prevăzute la alin. (1), titularului acestuia i se eliberează o dovadă înlocuitoare cu sau fără drept de circulație.*

*(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și d), la art. 102 alin. (3) lit. a) și c) din prezenta ordonanță de urgență, precum și în cele menționate la art. 334 alin. (2) și (4), art. 335 alin. (2), art. 336, 337, art. 338 alin. (1), art. 339 alin. (2), (3) și (4) din Codul penal, dovada înlocuitoare a permisului de conducere se eliberează fără drept de circulație. [...]*

*(6) La cererea titularului permisului de conducere reținut în condițiile alin. (1) lit. b) sau ale alin. (4), procurorul care efectuează urmărirea penală sau exercită supravegherea cercetării penale ori, în faza de judecată, instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei poate dispune prelungirea dreptului de circulație, cu câte cel mult 30 de zile, până la dispunerea neînceperii urmăririi penale, scoaterii de sub urmărire penală ori încetării urmăririi penale sau, după caz, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Modul de soluționare a cererii de prelungire a dreptului de circulație se comunică și șefului poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta.”*

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 23 alin. (11) potrivit căruia „*Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată*” și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (2), (3) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional respingând excepțiile de neconstituționalitate. În acest sens, cu titlu de exemplu, sunt: Decizia nr. 1.262 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 12 ianuarie 2009, Decizia nr. 381 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2009, Decizia nr. 1.603 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 14 februarie 2012, și Decizia nr. 857 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 24 februarie 2016.

15. Curtea a reținut, în esență, că dreptul de a conduce autovehicule și dreptul de a deține un permis de conducere auto în acest scop nu reprezintă drepturi fundamentale, astfel încât invocarea dispozițiilor art. 53 din Constituție privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale nu are incidență în cauză.

16. Curtea a mai statuat că reținerea permisului de conducere și eliberarea unei dovezi înlocuitoare fără drept de circulație în cazul săvârșirii uneia dintre infracțiunile la care face

trimitere art. 111 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 vizează atingerea scopurilor enunțate de dispozițiile art. 1 alin. (2) din același act normativ, respectiv „*asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective [...]*”.

17. De asemenea, în ceea ce privește invocarea în motivarea excepției de neconstituționalitate a încălcării dreptului la liberă circulație, prevăzut de art. 25 din Constituție, Curtea reține, în acord cu jurisprudența sa, că acest drept vizează libertatea de mișcare a cetățeanului, textul constituțional reglementând ambele elemente care formează acest drept fundamental, și anume: libera circulație pe teritoriul României și libera circulație în afara teritoriului țării. Dreptul la liberă circulație, astfel cum este reglementat de Constituția României, nu include și dreptul de a conduce autovehicule, respectiv de a deține un permis de conducere auto în acest scop, prevederile constituționale nefăcând referire și la mijloacele de transport prin care se realizează libera circulație. Ca urmare, fiecare cetățean poate folosi mijloacele de transport pe care le consideră potrivite (rutiere, feroviare, aeriene, fluviale, navale, mijloace de transport în comun sau personale), cu respectarea, însă, a regulilor impuse prin actele normative care reglementează utilizarea acestora (a se vedea Decizia nr. 1.262 din 25 noiembrie 2008, mai sus citată).

18. Totodată, Curtea precizează că, din punctul de vedere al conținutului normativ, prevederile de lege criticate nu au legătură cu reglementările constituționale privind libertatea individuală și prezumția de nevinovăție (art. 23) sau dreptul la viață intimă, familială și privată (art. 26), invocate de autorul excepției în susținerea criticii de neconstituționalitate.

19. Distinct de acestea, Curtea observă că autorul excepției de neconstituționalitate în prezenta cauză solicită și modificarea textelor de lege criticate, în sensul reglementării unui termen până la care să poată fi dispusă măsura reținerii permisului de conducere. Astfel, Curtea constată că, sub acest aspect, critica de neconstituționalitate are ca finalitate modificarea și completarea prevederilor de lege supuse controlului de constituționalitate. Or, asemenea aspecte nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

20. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, Curtea observă că aceste norme reglementează procedura prelungirii dreptului de circulație, sfera sa de aplicabilitate vizând doar acele situații de reținere a permisului de conducere în care dovada înlocuitoare se eliberează cu drept de circulație. Or, în prezenta cauză, Curtea reține că autorului excepției i s-a eliberat o dovadă înlocuitoare a permisului de conducere, fără drept de circulație. În aceste condiții, Curtea constată că prevederile art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Pe cale de consecință, întrucât condiția legăturii cu soluționarea cauzei, instituită de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, nu este îndeplinită, Curtea urmează să respingă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tudor Tatu în Dosarul nr. 7.363/200/2015 al Judecătorei Buzău — Secția penală și constată că prevederile art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Buzău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent,  
**Simina Popescu**

---

## HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

### HOTĂRÂRE

**privind aprobarea stemelor comunelor Slobozia Ciorăști  
și Vulturu, județul Vrancea**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Slobozia Ciorăști și Vulturu, județul Vrancea, prevăzute în anexele nr. 1.1 și 1.2.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1 și 2.2.

(3) Anexele nr. 1.1, 1.2, 2.1 și 2.2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU  
**DACIAN JULIEN CIOLOȘ**

Contrasemnează:  
Viceprim-ministru,  
ministrul dezvoltării regionale  
și administrației publice,  
**Vasile Dîncu**

ANEXA Nr. 1.1\*)ANEXA Nr. 2.1

**STEMA**  
comunei Slobozia Ciorăști, județul Vrancea



Anexa nr. 1.1 este reprodusă în facsimil.

**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE**  
**elementelor însumate ale stemei**  
comunei Slobozia Ciorăști, județul Vrancea

**Descrierea stemei**

Potrivit anexei nr. 1.1, stema comunei Slobozia Ciorăști se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat.

În partea superioară, în câmp roșu, se află două spade de argint, încrucișate cu garda jos, având între spade sus o cruce de aur cu brațe egale, iar jos o semilună de aur urcătoare cu vârful în sus.

În partea inferioară, în câmp de azur, se află un porumbel de argint cu aripile desfăcute, cu aureolă de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

**Semnificațiile elementelor însumate**

Cele două spade încrucișate, crucea și semiluna fac referire la bătălia de la Jiliște (sat component al comunei) din anul 1574, când Ioan Vodă cel Viteaz i-a învins pe turci.

Porumbelul simbolizează libertatea (slobozenia), făcând aluzie la denumirea localității.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

ANEXA Nr. 1.2\*)ANEXA Nr. 2.2

**STEMA**  
comunei Vultur, județul Vrancea



\*) Anexa nr. 1.2 este reprodusă în facsimil.

**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE**  
**elementelor însumate ale stemei comunei Vultur,**  
**județul Vrancea**

**Descrierea stemei**

Potrivit anexei nr. 1.2, stema comunei Vultur se compune dintr-un scut triunghiular roșu cu marginile rotunjite.

În interiorul scutului, se află un vultur de argint, armat de aur (ciocul și ghearele de aur), cu zborul deschis și capul întors spre stânga, stând pe o colină de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

**Semnificațiile elementelor însumate**

Vulturul face referire la denumirea localității, care vine din legenda înființării satului.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

## GUVERNUL ROMÂNIEI

**H O T Ă R Ă R E**  
**privind aprobarea stemelor comunelor Apa, Tarna Mare**  
**și Urziceni, județul Satu Mare**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Apa, Tarna Mare și Urziceni, județul Satu Mare, prevăzute în anexele nr. 1.1—1.3.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1—2.3.

(3) Anexele nr. 1.1—1.3 și 2.1—2.3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU  
**DACIAN JULIEN CIOLOȘ**

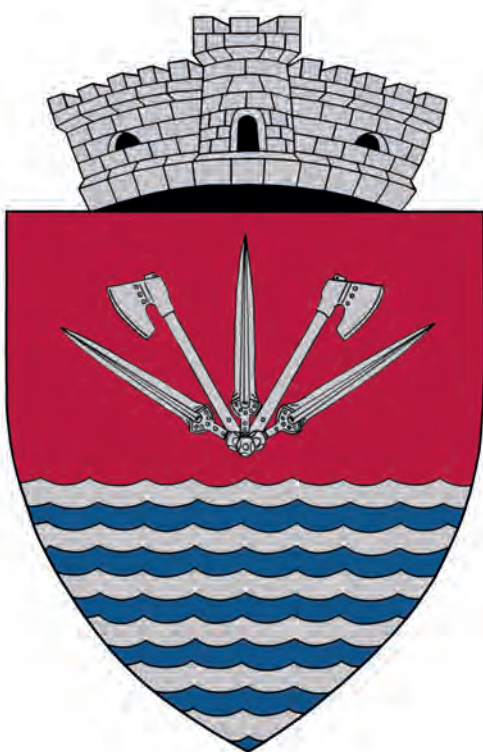
Contrasemnează:  
 Viceprim-ministru,  
 ministrul dezvoltării regionale  
 și administrației publice,  
**Vasile Dîncu**

București, 4 mai 2016.  
 Nr. 339.

*ANEXA Nr. 1.1\*)*

*ANEXA Nr. 2.1*

**STEMA**  
**comunei Apa, județul Satu Mare**



**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE**  
**elementelor însumate ale stemei comunei Apa,**  
**județul Satu Mare**

**Descrierea stemei**

Stema comunei Apa, potrivit anexei nr. 1.1, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite.

În partea superioară, în câmp roșu, se află trei săbii și două topoare, care se întretaie în partea de jos, totul de argint.

Partea inferioară este reprezentată de fascii undate albastru și argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

**Semnificațiile elementelor însumate**

Săbiile și topoarele fac referire la descoperirile arheologice de pe teritoriul localității, și anume depozitul de bronzuri descoperit pe teritoriul fermei „lungreis”.

Fasciile undate simbolizează atât etimologia numelui localității, cât și râul Someș care străbate zona.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

\*) Anexa nr. 1.1 este reprodusă în facsimil.



ANEXA Nr. 1.2\*)ANEXA Nr. 2.2**STEMA****comunei Tarna Mare, județul Satu Mare****DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE  
elementelor însumate ale stemei comunei Tarna Mare,  
județul Satu Mare****Descrierea stemei**

Stema comunei Tarna Mare, potrivit anexei nr. 1.2, se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite, încărcat cu o șapă de argint.

În șapă se află un fag dezrădăcinat verde.

Vârful scutului este tăiat de o linie undată sub care se află un câmp albastru presărat cu bule de argint.

În partea dreaptă se află un clop negru cu bor mic, ornat cu motive populare din zonă, având o pană de păun în dreapta.

În partea stângă se află un coș de nuiele cu fructe, totul de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

**Semnificațiile elementelor însumate**

Clopul simbolizează viața culturală și artistică a localității.

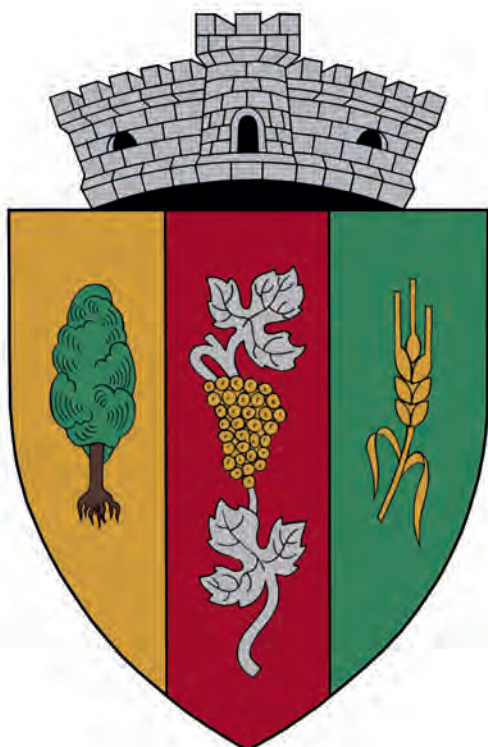
Coșul cu fructe reprezintă bogăția pomicolă și viticolă a zonei.

Fagul reprezintă bogăția silvică a zonei.

Vârful undat face referire la renumitul centru balnear Băile Tarna.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

\*) Anexa nr. 1.2 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 1.3\*)ANEXA Nr. 2.3**STEMA****comunei Urziceni, județul Satu Mare****DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE  
elementelor însumate ale stemei comunei Urziceni,  
județul Satu Mare****Descrierea stemei**

Stema comunei Urziceni, potrivit anexei nr. 1.3, se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tripartit în pal.

În dreapta, în câmp auriu, se află un copac verde dezrădăcinat.

În partiția din mijloc, în câmp roșu, se află un ciorchine de strugure de aur, cu vrej și frunze de argint.

În stânga, în câmp verde, se află un spic de grâu de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

**Semnificațiile elementelor însumate**

Copacul sugerează zona mlăștinoasă a localității, acoperită cu păduri.

Ciorchinele simbolizează bogăția viticolă a zonei.

Spicul de grâu reprezintă ocupația de bază a locuitorilor, agricultura.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

\*) Anexa nr. 1.3 este reprodusă în facsimil.

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

## ORDIN

**privind modificarea anexei nr. 13 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 181/2012 pentru aprobarea regulilor privind organizarea sistemului de inspecție și certificare în agricultura ecologică**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale politice agricole și industrie alimentară nr. 110.084 din 14 aprilie 2016,

în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2.092/91 și ale Regulamentului (CE) nr. 889/2008 al Comisiei din 5 septembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice în ceea ce privește producția ecologică, etichetarea și controlul,

în temeiul art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul agriculturii și dezvoltării rurale** emite prezentul ordin.

**Art. I.** — Anexa nr. 13 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 181/2012 pentru aprobarea regulilor privind organizarea sistemului de inspecție și certificare în agricultura ecologică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 613 din data de 27 august 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

**Art. II.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,  
**Achim Irimescu**

București, 10 mai 2016.  
Nr. 804.

*ANEXĂ*  
*(Anexa nr. 13 la Ordinul nr. 181/2012)*

ROMÂNIA  
MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

Având în vedere\*

În temeiul art. 11 alin. (3) din Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 181/2012 pentru aprobarea regulilor privind organizarea sistemului de inspecție și certificare în agricultura ecologică, cu modificările și completările ulterioare, se emite:

### DECIZIA Nr.

Art. 1. — Începând cu data ..... se retrage aprobarea organismului de inspecție și certificare în agricultura ecologică ....., CUI ....., număr de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului nr. ...., cu sediul social în ....., strada ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., ap. ...., județul ....., acordată prin Certificatul de aprobare nr. ...., cu valabilitate până la data de ....., codul de identificare RO - ECO — ....., persoană responsabilă ....., pentru activitățile de producție, procesare și distribuție, legate de următoarele grupe de produse\*\*:

Art. 2. — Motivele care au stat la baza retragerii aprobării, precum și normele de drept încălcate sunt prevăzute în anexa la prezenta decizie.

Art. 3. — Decizia poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data comunicării, în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie a fost editată în 2 (două) exemplare, un exemplar se depune la dosarul de decizii, iar un exemplar se comunică organismului de inspecție și certificare .....

Data:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,  
.....

\* Se inserează actele normative comunitare și naționale aplicabile, numărul notei ce conține propunerea de retragere a aprobării.

\*\* Se inserează grupele de produse menționate în certificatul de aprobare.

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

**ORDIN****privind stabilirea valorii sumei lunare indexate care se acordă sub formă de tichete de creșă pentru semestrul I al anului 2016**

Având în vedere prevederile:

— Legii nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor cadou și a tichetelor de creșă, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 1.317/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor cadou și a tichetelor de creșă, cu modificările ulterioare;

în temeiul art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice** emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru semestrul I al anului 2016, începând cu luna mai, valoarea sumei lunare care se acordă sub formă de tichete de creșă, stabilită potrivit prevederilor pct. 6.1 și 6.3 din Normele metodologice de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor cadou și a tichetelor de creșă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.317/2006, cu modificările ulterioare, este de 440 lei.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,  
**Valentina Coțescu,**  
secretar de stat

București, 11 mai 2016.  
Nr. 933.

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

**ORDIN****pentru stabilirea valorii nominale indexate a unui tichet de masă pentru semestrul I al anului 2016**

Având în vedere prevederile:

— Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2005 privind unele măsuri de natură fiscală și financiară pentru punerea în aplicare a Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2006, cu completările ulterioare;

— art. 31 din Normele de aplicare a Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 23/2015,

în temeiul art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice** emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru semestrul I al anului 2016, începând cu luna mai, valoarea nominală a unui tichet de masă, stabilită potrivit prevederilor art. 31 din Normele de aplicare a Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 23/2015, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2005 privind unele măsuri de natură fiscală și financiară pentru punerea în aplicare a Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2006, cu completările ulterioare, și ale Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, cu modificările și completările ulterioare, este de 9,57 lei.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,

**Valentina Coțescu,**  
secretar de stat

București, 11 mai 2016.  
Nr. 934.

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI PITEȘTI  
DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ A MUNICIPIULUI PITEȘTI

### LISTA

**cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică din municipiul Pitești cărora li s-au acordat subvenții de la bugetul local în anul 2016, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială**

Denumirea asociației	Cuantumul subvenției aprobate
Asociația Națională pentru Copii și Adulți cu Autism din România, Filiala Argeș	15.400 lei
Asociația de Sprijin a Copiilor Handicapați Fizic România — Filiala Argeș	16.800 lei
Asociația Handicapaților Neuromotor Argeș	21.000 lei
Asociația Salvați Copiii — Filiala Argeș	56.000 lei

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)  
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro  
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72  
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

